

30-12-2010

Missatge institucional de Cap d'Any del president de la Generalitat, Artur Mas

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Representa per a mi un altíssim honor i un gran goig adreçar-vos aquest missatge de Cap d'Any, amb motiu d'unes Festes que per a tantes persones tenen un significat especialment entranyable. Com comprendreu, per a mi resulta molt emotiu fer-ho pocs dies després d'esdevenir president de Catalunya. Aquest primer missatge de Cap d'Any el guardaré sempre entre els meus millors records.

Us adreço aquestes paraules des del Palau de la Generalitat, des de la sala gòtica de la Verge de Montserrat i presidits per Sant Jordi, patró de Catalunya. El Palau de la Generalitat és un dels símbols principals del nostre autogovern, de la nostra existència mil·lenària com a poble, com a cultura, i de la voluntat de la nació catalana de mantenir la seva identitat i de regir el seu propi futur.

Ens correspon ara, als catalans i a les catalanes del segle XXI, mantenir ben viva la flama que ens ha guiat com a poble i com a nació al llarg de la història. I, a partir de les nostres arrels ben fondes, aixecar noves branques de benestar, prosperitat i llibertat, per a tots els catalans d'avui i els de demà.

Catalunya, com tots els pobles, ha viscut al llarg de la seva història moments de tota mena. Moments de glòria, moments de gravetat, moments d'èxit, moments de gran complexitat com els d'ara.

Sóc plenament conscient que en moltes de les llars a les quals avui m'adreço es viuen dificultats o incerteses, sovint amb greus conseqüències personals i familiars, que en alguns casos esdevenen especialment punyents i colpidores.

Coneixedor d'aquesta realitat, tinc el ferm propòsit de fer de la recuperació econòmica i la creació de feina la meva principal prioritat.

Aixecar el país econòmicament i crear les condicions per a què hi hagi feina digna per a tothom que vulgui treballar, és una tasca col·lectiva a la qual tots hi som cridats, i a la qual molts hi hem de contribuir. Començant per mi mateix.

No és hora de defugir responsabilitats, sinó d'entomar-les. No és hora d'hiper exigència cap als altres, sinó de l'autoexigència cap a nosaltres mateixos. No és hora només de reclamar drets, sinó de complir deures.

Per aixecar el nostre país no hi ha miracles ni solucions màgiques. No hi ha dreceres. Només hi ha un camí: treball dur, esforç, sacrifici, imaginació, creativitat, moral de victòria i convicció en les nostres possibilitats. En definitiva, creure en nosaltres mateixos. No hi ha força més gran que aquesta.

Deixeu-me dir que tenim dret a creure en nosaltres mateixos. Catalunya, en els moments més complicats i adversos de la seva història, sempre ha trobat la manera d'aixecar el cap. Sempre ha trobat les energies positives i les persones per anar endavant. I ara no serà una excepció. També ara trobarem les energies i les persones per aixecar el país i enlairar el nostre esperit.

En aquest sentit, permeteu-me que m'adreci especialment a totes aquelles persones que tenen més possibilitats o més capacitats. Tenim un cert deure moral de posar aquestes majors capacitats al servei d'aquelles altres persones que ho passen realment malament. Difícilment trobarem una millor recompensa que sentir-nos útils als que més ens necessiten. Cadascú pot fer aquest servei a la seva manera: posant en joc el seu talent, la seva experiència, la seves habilitats, o simplement lliurant una part del seu temps per ajudar. Ara que estem a punt d'encetar un nou any, moment sempre de bons propòsits, us demano que hi penseu. La suma dels nostres esforços ens farà més grans com a nació i millors com a persones. La grandesa d'un país rau en la grandesa de la seva gent, en la grandesa de cadascú de nosaltres.

També us demano que no visquem instal·lats en la nostàlgia de recuperar uns temps passats que no tornaran. Vivim en un món de canvis constants. Canvis en l'economia, canvis en la societat, canvis en la demografia del país, i fins i tot canvis en l'escala de valors. Canvis que ens obliguen a noves mentalitats i maneres de fer. Són canvis que, de totes maneres, ens ofereixen grans oportunitats. I les hem de saber aprofitar. En som responsables i també protagonistes.

Les incerteses i les amenaces també planen sobre la nostra realitat nacional catalana. La incomprensió, i més d'un cop l'hostilitat, cap a la nostra personalitat col·lectiva i la nostra identitat cultural i lingüística haurien d'haver quedat definitivament superades en una democràcia consolidada com la que compartim amb la resta de l'Estat. Dissortadament, no és el cas. Qualsevol aspiració de major autogovern és presentada com un privilegi; qualsevol demanda d'un tracte fiscal més just és ràpidament titllada de poc solidària; qualsevol acció d'afirmació de la nostra

cultura o de la nostra llengua és catalogada com un afany de tancar-nos en nosaltres mateixos com si fóssim un poble de mentalitat provinciana. Nosaltres, però, sabem que la realitat és diferent. Catalunya vol més autogovern perquè estima la llibertat; Catalunya aspira a un tracte fiscal més just perquè valora l'esforç; Catalunya sap que la seva identitat es fonamenta sobretot en la seva cultura, i a l'hora té un afany permanent de projectar-se i donar-se a conèixer portes enfora.

Ens cal reaccionar davant les amenaces contra la nostra realitat nacional. Ens cal fer-ho amb serenitat i amb fermesa. I ens cal fer-ho tots junts, mirant més el que ens uneix que el que ens separa. El nostre país té sensibilitats culturals o nacionals diferents o barrejades. A tots, però, sense excepció, als gairebé 7,5 milions de catalanes i catalans, ens correspon ser dignes continuadors del llegat que hem rebut de la història. Tanmateix, també a tots ens correspon construir el nostre projecte comú de futur, sabent què som, qui som i d'on venim, però a l'hora cap a on volem anar, quins nous horitzons volem albirar.

Són moments com els actuals els que demostren que els pobles i els països són dignes de la seva història i del futur que han de construir.

Us desitjo un bon Any 2011, en companyia dels vostres familiars i amics. El 2011 serà un any d'exigència. Seguirà sent un any difícil per a moltes persones. Però no tingueu por. Vivim en un país, som d'un país, que té moltes i molt bones possibilitats d'anar bé. Aixecarem el vol. Com diu el nostre cant de la senyera, volarem com au galana pel damunt del nostre anhel.

Visca Catalunya!